

Apel do Sejmu, Senatu i Parlamentarzystów z woj. Kujawsko-Pomorskiego o ustanowienie roku 2010 Rokiem Kazimierza Wielkiego.

Rada Miasta Bydgoszczy apeluje o ustanowienie roku 2010 Rokiem Kazimierza Wielkiego bowiem w 2010 roku obchodzić będziemy 700 rocznicę urodzin Monarchy.

Zwiążanie roku 2010 z imieniem tego władcy spowoduje nie tylko regionalne, ale i ogólnopolskie obchody. Bydgoszcz jako jedno z większych miast Kazimierzowskich jest szczególnie zobowiązane do uczczenia pamięci Króla.

Kazimierz III, ostatni monarcha polski z prastarej dynastii piastowskiej, przyszedł na świat 30 kwietnia roku 1310 w Kowalu koło Włocławka. Powiła go Jadwiga, córka wielkopolskiego księcia Bolesława Pobożnego, żona księcia b rzeško-kujawskie g o Władysława Łokietka (1267-1333 r.), rodowitego ino wrocławianina i przyszłego króla Polski (od 1320 r.). Imię odziedziczył po dziadku ze strony ojca, księciu kujawskim, łeczyckim i sieradzkim Kazimierzu (1231-1267 r.), tron w stołecznym Krakowie -po zmarłym Łokietku. Panował przeszło 37 lat, od 2 marca 1333 do śmierci 5 listopada 1370 roku. Spoczywa w marmurowym grobowcu w katedrze na Wawelu. Był jedynym władcą naszego kraju, który w opinii swych rodaków zasłużył na zaszczytny przydomek „ Wielki”.

Tytuł do chwały zapewniło Kazimierzowi niestrudzone powiększanie, reformowanie, umacnianie i modernizowanie państwa. Nie stronił od wojen obronnych, choć prawdziwe mistrzostwo osiągnął w trudnej sztuce dyplomacji. Gdy wstępował na tron, powierzchnia Królestwa Polskiego wynosiła 106 tysięcy kilometrów kwadratowych, kiedy umierał - już 270 tysięcy. Powołał do życia pierwszą uczelnię wyższą Akademię Krakowską (1364 r.), lokował ponad 100 wsi oraz blisko 50 miast, zreformował system monetarny, podatkowy, administracyjny i sądowy, skodyfikował obowiązujące w Polsce prawo i zreorganizował siły zbrojne. Krzewił ideę tolerancji religijnej w swym wielonarodowym państwie, zapewniając wolność wyznania Żydom, Ormianom, prawosławnym Rusinom i muzułmańskim Tatarom. Podjął skuteczne starania o ustanowienie katolickiej prowincji kościelnej ze stolicą we Lwowie oraz prawosławnej prowincji kościelnej z siedzibą w Haliczu.

Zasłynął jako budowniczy, co najcelniej wyraził Jan Długosz, pisząc, że „zastał Polskę glinianą, drewnianą i brudną, zostawił murowaną”. Na koszt monarszego skarbu wzniesiono bowiem z kamienia i cegły 17 obiektów sakralnych (kościół kolegiackie i parafialne, klasztory, szpital na krakowskim Stradomiu), tudzież 74 obiekty militarne (26 miast opasano murami obronnymi, 48 zamków zbudowano od nowa lub poddano rozbudowie), przeznaczwszy na

ten ceł około dwustu ton czystego srebra. Stworzony przez Kazimierza Wielkiego system fortyfikacyjny kraju przetrwał do czasów szwedzkiego „potopu” (1655-1660 r.), a ustanowione przezeń prawo obowiązywało do upadku Rzeczypospolitej szlacheckiej w wyniku rozbiorów Polski.

Temu właśnie monarsze Bydgoszcz zawdzięcza swój awans do rzędu ośrodków miejskich. Akt założycielski naszego miasta - największego, co godne podkreślenia, spośród wszystkich miast polskich, jakie powołał do życia Kazimierz Wielki - wydany został przez króla 19 kwietnia 1346 roku. Zbyteczne podkreślać, że lokacja samorządowej gminy miejskiej pozostaje bezsprzecznie najważniejszym wydarzeniem w blisko tysiącletnich dziś dziejach Bydgoszczy.

Do wiadomości z prośbą o poparcie

- *Stowarzyszenie Miast Króla Kazimierza Wielkiego,*
- *Rady Miast, którym Kazimierz Wielki nadał prawa miejskie.*

Do wiadomości: z prośbą o poparcie apelu: